

Dragi čitatelji,*hvaljen Isus i Marija!*

Prošlo je devet mjeseci od posljednjeg izdanja, a evo u rukama već držite novi broj časopisa „Počeci“ – i to deseti po redu. Mala grupa franjevac pokrenula je 1996. god. u gradu između mora i planine časopis studenata *Franjevačke teologije* u Makarskoj. Od tada je ovaj časopis prošao vihore i utihe, bonace i oluje. Plovio je ovaj brod naprijed: prema novim generacijama, novim mjestima, novoj čitalačkoj publici – mijenjajući kormilare, smjer i način plovidbe, no uvijek vjeran temeljnom načelu: približiti javnosti život i rad mladih redovnika.

Sv. Franjo u Pravilu poziva braću da *rade vjerno i predano, tako da ne ugase duh molitve i pobožnosti kojemu sve ostalo vremenito treba da služi*. Radili su tvoji sinovi, Serafski Oče, vjerno i predano, u duhu molitve i pobožnosti – i upravo sav svoj rad u ovom broju posvećuju tvom slavnom i blagoslovljenom pohodu našoj ljubljenoj domovini.

Prošlo je osam stoljeća od dolaska sv. Franje Asiškog (1181.–1226.) u Hrvatsku. Bijaše to davne 1212. godine na našoj dalmatinskoj obali. Možda nijedan narod – prema riječima kardinala Franje Kuharića – nije duboko primio u sebe sv. Franju, njegove sinove i kćeri i njegov duh kao hrvatski narod. Stoga, odlučismo sa svoje strane dostojno obilježiti ovaj značajan događaj za nas franjevce, ali i sve ljude dobre volje. Posegnuli smo u bogatu riznicu franjevačke nazočnosti među Hrvatima, iz koje na vidjelo iznosimo staro i novo.

Stoljećima su ovi fratri djelovali između rijeke Zrmanje i Neretve, od obala Jadranskog mora do Dinarskih planina. Nikli iz naroda, dijelili su s njim žalosti i radosti, mir življenja i ratne bujice, bili su mu duhovni pastiri, kulturni radnici i narodne vođe. Iz naše slavne povijesti mi, mladi franjevci, želimo učiti i crpiti snagu. Zato neka ovaj naš rad bude glasnik budućnosti!

Osobito smo svoj pogled i misli usmjerili prema vama, dragi mladi. Širimo ruke i primamo vas u svoja srca, želimo biti svjedoci Krista u vremenu kada biti redovnik i svećenik traži mnogo žrtve, kada biti kršćanin znači biti čovjek nade.

Neka ovi tekstovi i fotografije budu poticaj svima. Podarite nam i ovaj put svoj osmijeh i radost, svoju ljubav i zajedništvo. A mi vam jamčimo da će vas naša franjevačka blizina i jednostavnost uvijek pratiti.

Svima onima koji su spremno i radosno sudjelovali u *stvaranju* novih „Početaka“ kličem: Hvala! Svoju osobitu zahvalnost izričem mnogim starijim i mlađim fratrima, zatim ljudima znanosti i kulture, a napose kolegama studentima. Ovaj će brod jednoga dana opet krenuti na novo putovanje, novi početak. To je sudbina naših „Početaka“. Da tako i bude, utječemo se zagovoru svetih Asižana: Franje i Klare.

*Pax et bonum!**Urednik*